

Pasi Hujasen lähettikirje 3/2019, 25.3.2019

Kaksi ongelmaa

Vanhan venäläisen sanonnan mukaan maassa on kaksi ongelmaa: ”dorogi i duraki” eli ”tiet ja hölmöt”.

Sanonnassa hölmöillä tarkoitetaan maan johtajia, mutta tällä kertaa tarkoitan heillä autonkuljettajia.

Tuutarin kirkko sijaitsee Pietarin kaupungin ja Leningradin oblastin rajalla. Pietarista tulevat aurat kääntyvät rajaa edeltävässä risteyksessä ja samoin tekevät oblastin traktorinkuljettajat. Lopputulos on se, että rajalla on noin 20 metrin pätkä, joka pääsääntöisesti jää auraamatta.

Maaliskuun alussa alueelle alkoi virrata vettä – kuten joka kevät on tapahtunut. Kukaan ei tiedä, mistä vesi tulee. Onko alueella lähde vai onko vesijohto mennyt rikki – lumen sulaminen ei vielä ollut alkanut.

Tulos oli se, että rajalle muodostui syviä lammikoita ja korkeita jääkannaksia.

Osa autoilijoista ajoi syviä uria pitkin – niinhän edellisetkin autoilijat olivat selvästi tehneet. Niinpä auton pyörät nousivat ilmaan ja auto makasi jääkannaksen päällä mahastaan kiinni.

Katsoin joskus ”pelastusyrityksiä” – eräällä miehellä, joka jäi paikkaan jumiin illalla, ei ollut taskulamppua (minulla on autossa kaksi), ei lapiota (minulla on autossa kaksi) eikä edes hinausköyttä

(sellainenkin minulla on autossa). Hän yritti saada auton liikkeelle työntämällä paksun lankun auton helman alle kuljettajan kohdalta ja hyppimällä lankun toisessa päässä. En kyllä keksinyt, mitä hän yritti – ampua auton kuin katapultilla parempaan paikkaan? Varmaan auton helmat saivat uutta muotoa. Voi olla, että myös jarru- ja polttoaineputket vahingoituivat, nehän kulkevat auton alla.

Monen pelastajaksi tuli lähellä asuva naapuri; hänellä oli pitkä hinausköysi ja jos muuta hinaajaa ei löytynyt, hän käynnisti oman autonsa. Olisi ollut hyvä liiketoimi, olisi voinut helposti pyytää vaikka sata euroa jokaiselta.

Ongelmalla oli myös kirkon kannalta ikävä sivujuonne: jumiin jääneet autoilijat repivät kirkon aidasta laudanpätkiä ja laittoivat niitä tyhjää pyörivien renkaiden alle.

Lisäksi lammikoihin oli heitetty kuormalavoja ja lankunpätkiä.

Tietenkään kaupunki tai oblast eivät tee asialle mitään – kevätaurinko hoitaa ongelman... Ja ongelmahan on puoliaksi toisen alueella...

Tänä vuonna puro on vaihtanut suuntaa: aikaisemmin se juoksi kirkon tontin nurkalle, nyt se menee tien vastakkaiselle puolelle. Siellä on talo, joka on tietä alempana – voi olla ikävä yllätys, kun asukkaat tulevat käymään (he ovat paikalla vain kesäisin).

Onneksi kirkolta pääsee kahta muutakin tietä. Toinen niistä on talvella niin kapea, että vastaantulijan voi kohdata vain muutamassa vähän leveämmässä kohdassa. Kerran pysäytin tuollaiseen leveämpään kohtaan, kun vastaan tuli kaksi autoa. Ensimmäinen ymmärsi kurvata oikealta ja pääsi jatkamaan matkaansa. Toinen jäi seisomaan keskelle tietä ja ihmettelemään, mitä nyt pitää tehdä. Lopulta hänkin ymmärsi kulkea edellisen auton tavalla.

Hatsinassa kapealla tiellä tuli vastaan traktori. Tien vasempaan laitaan oli pysäköity autoja, mutta välillä oli tyhjiä kohtia. Odotin, että traktoristi ajaisi tuollaiseen tyhjään kohtaan, että pääsisin hänen ohitseen. Vielä mitä, hän jatkoi ja pysähtyi eteeni ja viittilöi, että ei voi väistää, kun autoja on pysäköity. Meinasin mennä kysymään, eikö ratti toiminut 20 metriä aikaisemmin, kun tilaa olisi ollut, mutta mieleeni tuli dosentti Mauri Noron lausahdus: ”Tyhmää on turha valistaa!” Minun suunnastani tullessa pysäköidyissä autoissa ei ollut aukkoja ja lopulta autot oli pysäköity vastaantulevalle kaistalle, eli sen käyttäjillä oli suurempi väistämismorali. Tien oikea reuna oli vapaa – autoja oli pysäköity vain toiselle puolelle – niinpä koukkasin jalkakäytävän kautta, vaikka siinä oli aika korkea aurasvalli.

Ikävä kyllä usein ns. ammattikuljettajat ovat todella typeriä, ei tuo traktoristi ollut mikään suuri harvinaisuus.

Pitemmillä matkoilla ongelmana ovat ”vakionopeusautot”: ne kulkevat noin 75 km/h, oli nopeusrajoitus mikä tahansa. Kylien kohdalla on 60 km/h tai nykyään usein jopa 40 km/h ja kylien ulkopuolella 90 km/h. Mutta nuo autot ajavat aina 75 km/h. Välillä käy niin, että taajaman ulkopuolella ohitan tuollaisen auton, mutta taajamassa se ohittaa minut. Tätä voi tapahtua monta kertaa. Jokainen ohitus on riski.

Keväällä tuli myös usein näkyviin, että tiet oli aurattu liian leveiksi – Venäjällä ei käytetä auraskeppejä ja niinpä aura joskus auraa ojan päältä. Kun lumi pehmenee, autoilijaa voi odottaa ikävä yllätys: oikeanpuoleinen pyörä ei olekaan tien päällä, vaan ojassa.

Kerran, kun tulin Narvasta yöllä Tuutariin, edellä ajoi BMW, joka jarrutti 73 kertaa noin sadan kilometrin matkalla. Usein suoralla tiellä, vaikka ketään ei tullut vastaan. Lopulta ohitin auton, kun se hiljensi alle 50 km/h nopeuteen ilman mitään näkyvää syytä.

Tuollaiset kuljettajat ovat vaarallisia, kun ei voi tietää, onko joku kerta todellinen syy jarruttamiseen vai kramppaako oikea jalka itseksensä.

Kerran eräs perässätulija laittoi vilkun päälle risteuksen jälkeen ja se paloi monta kilometriä tyhjän panttina. Mikä lienee selitys...

Aina välillä ihmettelee, etten ole ajanut pahaa kolaria näinä pian kahtenakymmenenä vuotena.

Edellisen kirjeen jälkeen tapahtunutta

1. Halpaa bensaa

Venäjällä on Euroopan toiseksi halvin bensiini, se maksaa noin 60 centtiä litra. Diesel on talvella noin 10 % kalliimpaa. Halvin bensiini on Kazakstanissa, noin 40 centtiä litra. Toki maailmalta löytyy vielä halvempaa bensiiniä: taitaa Yhdysvalloissakin olla halvempaa kuin Venäjällä ja öljytuottajamaat ovat oma lukunsa.

Jos hinta suhteutetaan ansiotasoon, Venäjä on vasta 20., keskimääräisellä kuukausipalkalla voi ostaa 826 litraa bensiiniä. Halvinta bensiini on luxemburgilaisille ja norjalaisille – vaikka Norjassa on yksi kallein bensiini koko Euroopassa.

2. Elintaso laskee

Venäjän ”päättilintarkastaja”, entinen valtiovarainministeri Aleksei Kudrin sanoi, että elintaso ei noussut vuonna 2018.

Osa tutkijoista laskee, että elintaso on laskenut vuodesta 2014 lähtien joka vuosi ja nyt venäläiset ovat keskimäärin 11 % köyhempiä kuin viisi vuotta sitten.

Venäjän bruttokansantuotteesta 60 % tulee öljystä, kaasusta ja kaivosteollisuudesta. Öljyn- ja kaasuntuotantoalueet ovat Venäjän rikkaimpia alueita.

3. Erikoisia ammatteja

Venäjän terveystieteiden ministeriön mukaan 800000 venäläistä hankki toimeentulonsa olemalla kansanparantajia, meedioita ym. vastaavia. Radiossa on jatkuvasti erilaisten meedioiden mainoksia.

4. Korruptiosta ei päästä eroon

Venäjä putosi aina vai alemmas kansainvälisessä korruptiotutkimuksessa: nyt sija oli 138, vuotta aikaisemmin oltiin sijalla 135.

Kärki oli tuttu: Tanska, Uusi Seelanti ja kymmenkunta muuta (entistä) protestanttista maata.

5. Väki lähtee maasta

Virallisten tilastojen mukaan Venäjältä muutti vuonna 2017 377000 ihmistä, mutta monet tutkijat väittävät, että todellinen luku on moninkertainen – eihän ihmisen tarvitse ilmoittaa lähteneensä pysyvästi maasta – voihan kyseessä olla lomamatka tms. Vasta passia uusittaessa on ratkaistava, hakeeko Venäjän passia vai uuden kotimaan passia.

Tavallista kansaa ärsyttää erityisesti se, että kansanedustajien ym. valtaapitävien lapset usein opiskelevat Englannissa, Yhdysvalloissa jne.

6. Huonoa teologiaa

Jehovan todistajat julistettiin Venäjällä kielletyksi ääriliikkeeksi. Nyt myös mormonit ovat joutuneet vaikeuksiin viranomaisten kanssa.

Näissä uutisissa minua ärsyttää se, että molemmista puhutaan kirkkona.

Perinteinen käsitys on se, että kirkkoja ovat ne, jotka tunnustavat Kolmiyhteisen Jumalan ja kastavat Isän ja Pojan ja Pyhän Hengen nimeen. Ja sitähän kumpikaan noista uskonnoista ei tee.

7. Kunnon lumitalvi

Maaliskuussa radiossa kerrottiin, että Pietarista oli viety pois 3 miljoonaa kuutiometriä lunta. Jos yhteen autoon sopisi 20 kuutiota – pitää olla iso auto – autokuormia olisi ollut 150000. Luin samoihin aikoihin, että Helsingistä olisi viety lunta pois noin 35000 autokuormaa. Pietari on pinta-alaltaan jonkin verran suurempi kuin Helsinki – kaupunkia kiertävä kehätie on 140 kilometriä pitkä, mutta sen sisään jää myös melkoinen määrä Suomenlahtea.

UKK (=usein kysytyjä kysymyksiä)

Etkö väsy matkustamiseen?

Kävin tänään katsomassa neljää Kupanitsan seurakuntalaista. Kilometrejä kertyi 233. Ikävä kyllä inkeriläiset ovat vuosi vuodelta vähentyneet ja siksi joudun istumaan enemmän autossa. Tänäänkin meni noin neljä tuntia ratin takana. Parikymmentä vuotta sitten yhdessä päivässä ei edes ehtinyt kiertää suurimpia kyliä kokonaan. Nyt joka päivä joutuu käymään useammalla kylällä.

Autoni mittariin kertyy vuodessa noin 55000 kilometriä – toki kaikki ei ole työajoa.

Jos mukaan lasketaan lennot, kuljen vuodessa noin satatuhatta kilometriä.

Sleyn sisälähetysjohtaja Väinö Uusitalo sanoi aikanaan, että 50-vuotiaaksi asti autolla ajaminen ei häntä väsyttänyt. Minulla ei ongelmia ole tullut edes 60-vuotispäivän jälkeen.

Kyse on tietysti siitä, miksi ollaan liikkeellä. Kaksi esimerkkiä.

Yhdellä kylällä on joka kuukausi seurat. Tammikuussa yhdestä talosta tuli nainen seurataloon ja kysyi, voinko antaa ehtoollista hänen äidilleen. Toki lupasin. Kävin myös helmikuussa. Vanhuksella oli Sley-Kirjojen virsikirja ja hän osasi virsiä ulkoa, eli oli selvästi käynyt kirkossa.

Maaliskuussa kysyin seuroissa, miksi minulle ei oltu kerrottu tuosta vanhuksesta aikaisemmin. ”Ai, hän on tullut takaisin. Hän oli sukulaisten luona Hatsinassa.”

Kun lähdin seurapaikalta ajamaan kohti vanhuksen taloa, tyttö oli lapioimassa lunta ja kertoi, että äiti oli kuollut helmikuun lopulla munuaisvikaan.

Ehdin käydä kaksi kertaa katsomassa häntä.

Eräällä kylällä on vanhus, joka ei saa itse kerrostaloasunnon ovea auki. Niinpä paikalle pääsee vain, kun tytär tai tämän mies on paikalla.

Ongelma on ollut se, että usein tulee perustelu: ”Äiti on nyt niin huonona, tulkaa toinen kerta.” Käyn tuolla kylällä Hatsinan diakoniatyöntekijä Miran kanssa ja hän soittaa aina edellisenä päivänä. Niinpä olemme parina viime vuonna vain harvoin päässeet tapaamaan vanhusta.

Maaliskuun alussa Mira soitti ja tytär kutsui käymään, mutta vasta hieman myöhemmin, kun hän olisi tullut työstä. Mietin, menisimmekö tuohon kylään maanantaina vai tiistaina ja päätin, että maanantaina.

Kun tulimme, vanhus oli tosi huonossa kunnossa. Lääkäri oli sanonut tyttärelle, että aikaa on vain vähän – usein Venäjällä kuolemansairaalle saatetaan sanoa, että ei mitään ongelmia. Tytär kertoi, että vielä aamulla äiti oli kävellyt.

Tiistaiamuna tytär soitti Miralle ja kertoi, että äiti oli kuollut aamulla kello 6. Jos olisimme päättäneet mennä tiistaina, olisimme myöhästyneet. Tytär oli kovasti kiitellyt, että kävimme. Hänen kannaltaan käynnillä oli suurempi merkitys – äiti oli vakaa uskova eikä enää varmaan ymmärtänyt juuri mitään käynnistämme.

Maailman onnellisin valtio/kansa, osa 2

Suomi oli toisen kerran peräkkäin maailman onnellisin valtio/kansa.

Kärki oli taas ”vanha virsi Taalainmaalta”: Suomi, Tanska, Norja, Islanti, Hollanti, Sveitsi, Ruotsi, Uusi Seelanti, Kanada, Itävalta, Australia.

Sleyn lähetyskentät sijoittuivat hyvin eri tavalla:

Saksa 17., Viro 55., Japani 58., Venäjä 68., Kenia 121., Kongo 127., Myanmar 131., Uganda 136. ja Etelä-Sudan 156. eli viimeinen.

Ikävä kyllä Venäjän linja on laskeva: vuonna 2017 se oli 49., vuonna 2018 58. ja nyt 68.

Tutkimuksen löytää, kun panee internetissä hakukoneeseen ”World Happiness Report”.

Hiukan epäilyksiä herätti se, että Venezuela – josta on paennut väkeä miljoonittain – sijoittui sijalle 108.

Muutenkin näihin tutkimuksiin pitää suhtautua varauksella. Kymmenkunta vuotta sitten eräs tutkimus julisti Moskovan maailman kalleimmaksi kaupungiksi – vaikka keskiansio kaupungissa ei ollut silloin varmaankaan kuin parisataa euroa. Selitys oli yksinkertainen: asioita katsottiin kaupungissa asuvien ulkomaalaisten näkökulmasta. Tämä selittää myös sen, miksi Luanda – Angolan pääkaupunki – on yksi maailman kalliimpia kaupunkeja – siis ulkomaalaisille. Suomessa valtion suurin ulkomaapäiväraha on vuosikausia ollut Angolassa.

Maailman tervein kansa –tutkimuksessa Suomi ei pärjännyt yhtä hyvin: sija oli vasta 14. Voittaja oli Espanja, sitten tulivat Italia, Islanti, Japani, Sveitsi, Ruotsi, Australia, Singapore, Norja ja Israel.

Viro oli 32. ja Venäjä 95.

Vielä huonommin meille kävi, kun tutkittiin elämisen laatua kaupungeissa: Helsinki oli vasta sijalla 31.

Voittaja oli jo kymmenennen kerran Itävallan pääkaupunki Wien. Sitten tulivat Zürich (Sveitsi), Vancouver (Kanada), München (Saksa), Auckland (Australia), Düsseldorf (Saksa), Frankfurt (Saksa), Kööpenhamina (Tanska), Geneve (Sveitsi), Basel (Sveitsi). Kovin saksankielispainotteinen kärki...

Tokio oli sijalla 49, Tallinna oli 86., Tel Aviv 104., Moskova 167., Pietari 174., Nairobi 186. ja Yangon (Myanmarin pääkaupunki) 203. Viimeinen eli 231. oli Irakin pääkaupunki Bagdad.

Ongelmia rajalla, osa x

Arvo Survo tuli helmikuussa autolla Nuijamaan kautta Venäjälle. Hän yritti mennä kävellen Ivangorodista Viron Narvaan. Passintarkastuksessa häneltä kysyttiin: ”Missä on auto?” Parkkipaikallahan se oli. ”Jos tulette Venäjälle autolla, on myös poistuttava autolla!”

Neuvoteltuaan tullin kanssa Arvo sai poikkeusluvan olla kolme päivää Virossa.

Menin vähän myöhemmin Viroon. Olin liikkeellä autolla Arvon kokemusten takia. Passintarkastuksessa kysyin, voinko mennä kävellen rajan yli jos joskus haluan. ”Tottakai!”

Kun palasin Virosta Venäjälle, huomasin, että sillä kertaa maahantulokorttiin ei merkitty auton rekisterinumeroa, kuten Arvolle oli tehty ja minulle, kun tulin Suomesta.

Kerroin asiasta Suomen Pietarin pääkonsulaatin aamukahveille. Niiden jälkeen eräs liikemies tuli luokseni ja sanoi: ”Minä olen käynyt autolla vain kerran kahdessa kuukaudessa Suomessa, muut matkat teen junalla!”

Kirjoitin asiasta konsulaattiin ja pyysin selvittämään, miten asiat ovat. Ongelma on se, että jokaisella rajanylityspaikalla on hieman erilaiset käytännöt.

Toinen – jopa huvittava – yksityiskohta on se, että vuoden alussa astuivat voimaan uudet tullimääräykset. Mutta niiden mukaisia tulliselvityskaavakkeita ei ole – jaetaan vanhoja. Niinpä tullissa vedetään vanhat tiedot yli ja kirjoitetaan kynällä uudet rajoitukset. Internetistä kuulemma löytyisi uusikin kaavake, mutta olen käyttänyt noita vanhoja, kun niitä on nippu pöytälaatikossa. Maassa maan tavalla tai maasta ulos!

Kolmas erikoisuus on se, että kun nykyään rajavartiosto tekee maahantulokortin, Ivangorodissa siihen vaaditaan allekirjoitus, mutta Torfjanovkassa ei. Olen sanonut, että ilman allekirjoitusta se on tyhjä paperi – rajavartijathan voisivat tehdä niitä vaikka tusinan.

Se, että maahantuotavan tavaran enimmäismäärä pudotettiin 25 kiloon, oli tarkoitettu estämään salakuljetusta. Maaliskuussa lupasin viedä Helsingistä Pyhän Marian kirkolle bassovahvistimen. Se painoi noin 20 kiloa ja epäilin, että voisi tulla ongelmia, jos ruvettaisiin jokainen kassi punnitsemaan. Rajalla oli taas kerran yllätys: kaksi tullinaista tuli katsomaan autoani. Vanhempi heistä sanoi: "Oletteko pastori?" Kun myönsin näin olevan, hän sanoi: "Teillä on kaunis risti!" Sitten puhuimme säästä ja hän sanoi: "Teidän pitää rukoilla, että tulee kevät!" Autoa ei juurikaan katsottu, vahvistimesta ei kysytty mitään.

Ongelmia kirkolla

Helmikuussa Tuutarin kirkon pääsulake hajosi. Jostain syystä kanttorimme ei kahteen päivään tehnyt asialle mitään vaan vasta kolmantena päivänä soitti kirkkoherralla, joka sai sähkölaitoksen miehet vaihtamaan sulakkeen perjantaina.

Minä olin tuolloin Suomessa, mutta minulla on huoneessa lämpömittari, joka näyttää minimi- ja maksimilämpötilat. Minimi oli ollut +4.5 astetta.

Keittiön vesijohto oli mennyt jäähän, mutta se on onneksi muovinen eli ei haljennut.

Selvittiin säikähdyksellä, mutta jos kanttori olisi odottanut vähän pitempään, korjaus olisi ollut vasta maanantaina ja kun viikonloppu oli kylmä, koko talo olisi mennyt pakkasen puolelle.

Ikävä kyllä Venäjällä usein ei osata arvioida, millaisen onnettomuuden "pieni säästö" voi saada aikaan.

Ikäviä tilastoja

1. Venäjällä tehdään toiseksi eniten abortteja maailmassa – tässä tilastossa ykköspaikka pitää Kiina.

Ortodoksikirkon edustaja herätti suurta pahennusta, kun hän vertasi aborttien määrä Toisessa maailmasodassa kuolleisiin venäläisiin. Venäjä kärsi suurimmat menetykset Toisessa maailmansodassa: arviot vaihtelevat, riippuen siitä, mitä kaikkea lasketaan mukaan – otetaanko vankileireillä kuolleet oman kansalaiset mukaan jne. Mutta yksi varsin yleisesti hyväksytty luku on 27 miljoonaa.

Abortti laillistettiin Neuvostoliitossa vuonna 1955.

Virallisten tilastojen mukaan maassa tehdään noin 2 miljoonaa aborttia vuodessa. Eräät kansalaisjärjestöt puhuvat neljästä tai jopa kahdeksasta miljoonasta abortista.

Jos ajatellaan, että taso olisi ollut keskimäärin vain puolet nykyisestä, abortteja olisi tehty vuoden 1955 jälkeen 63 miljoonaa. Eli reilusti kaksi kertaa sodan uhrien määrää.

Venäjällä Toisen maailmansodan eli "Suuren isänmaallisen sodan" arvosteleminen tai saattaminen vähänkään huonoon valoon on suuri loukkaus. Niinpä vertailu sai aikaan vastalauseiden myrskyn. Vaikka kukaan ei tainnut kieltää itse lukuja.

2. Tutkittiin 231:n maailman suuren kaupungin turvallisuutta. Moskova oli sijalla 167 ja Pietari sijalla 174. Ne olivat koko Euroopan turvattomimmat kaupungit. Luxemburg oli Euroopan turvallisimman kaupunki.

3. Radiossa kerrottiin, että joka kolmannella venäläisellä on ongelmia maksan kanssa. Syykin toki tiedetään: alkoholi.

Huumori on välttämätöntä

Keväällä radion uutisissa kerrotaan lähes joka viikonloppu, että Suomenlahden ja/tai Laatokan jäältä on pelastettu kalastajia.

Nyt hätätilaministeriö on ilmoittanut, että alkavat laskuttaa palveluistaan, 5000 ruplaa (noin 70 euroa) henkilöltä ja 120000 ruplaa (noin 1600 euroa) helikopterin käytöstä.

Pari vuotta sitten keväällä kerrottiin, että eräänä viikonloppuna Laatokalla jäälautalla oli seilannut 600 kalastajaa ja 2 Ladaa. Taisivat Ladat jäädä pelastamatta.

Venäläisiä erikoisuuksia

Venäjällä on paljon ns. reittitakseja. Ne kulkevat samaa reittiä, mutta usein ne odottavat, että matkustajia on tarpeeksi, ennen kuin lähtevät matkaan. Ei siis ole mitään tiukkaa aikataulua.

Esimerkiksi Skuoritsan lähellä olevasta Tervolan kylästä pääsee Pietariin noilla reittitakseilla. Diakoniaryhmäläiset kertoivat, että he pelkäävät joka kerta. Kuljettajat ovat urakkapalkalla – he saavat ilmeisesti jonkun prosentin lipputuloista ja siksi he ajavat kuin hullut – mitä useamman matkan ehtii päivässä tehdä, sitä parempi palkka.

Eräs ystäväni kertoi, että myös Venäjällä on tuttu vanha vitsi:

Pastori tuli taivaan portille, mutta Pietari ei halunnut päästää häntä sisälle. Pian tuli linja-autonkuljettaja, joka pääsi sisään. Pastori kysyi Pietarilta, miten se nyt näin voi olla. Pietari vastasi: ”Kun sinä puhuit, kaikki nukkuivat. Kun hän oli ratissa, kaikki rukoilivat!”

Tavaraa kaivataan

Erityisiä toiveita ei nyt ole.

Pieni opetuksen sana

Älä eksy joukon mukana tekemään paha. (2 Moos 23:2)

Paljon puhutaan siitä, että nykyaika on yksilöllisyyden aikaa. Ei ole enää mitään suuria ideoita, joita ihmiset seuraavat.

Minusta asia on päinvastoin. Ns. sosiaalinen media pyrkii panemaan kaikki samaan muottiin. Jos joku poikkeaa ”yleisestä linjasta”, hän saa heti osakseen kovia hyökkäyksiä.

Tein pari vaalikonetta internetissä. Kaikissa oli kysymys eutanasiasta ja homoliitoista. Tietysti se on tavallaan ymmärrettävää: moni äänestäjä haluaa tietää, mitä mieltä ehdokas on niistä. Mutta samalla

salakavalasti pakotetaan ehdokkaita hyväksymään ne: ”Jos vastustat, et varmaan saa tarpeeksi ääniä!” Tämä näkyi eräiden ehdokkaiden vastauksissa: toisaalta – toisaalta...

Olen ihmetellyt presidentti Niinistön rohkeutta olla eri mieltä joissakin asioissa yleisen mielipiteen kanssa. Ehkä hän uskaltaa, kun ei enää voi olla ehdolla seuraavissa presidentinvaaleissa. Mutta minusta hän oli samanlainen jo ensimmäisellä kaudellakin.

Nyt tarvittaisiin hyviä johtajia. Jotka johtaisivat Suomea oikeaan suuntaan eikä pois Jumalan tahdosta.

Kiitos- ja rukousaiheita

- Inkerin kirkon talous – omavaraisuus on valtaosissa seurakuntia hyvin kaukana
- Että paasto aika saisi viedä meitä lähemmäs Kristusta ja hänen kärsimystään.
- Terveyttä ja hyviä yöunia. Olen viime aikoina nähnyt kummallisia unia. Yksi järkevimmistä oli sellainen, että olin ostanut autoksi Ferrarin avoauton. Muut ovat olleet vielä kummallisempia.
- Turvallisuutta tien päälle. Kanssa-autoilijoita ei voi ikävä kyllä muuttaa. Lumen sulamisen jälkeen moni tie on täynnä kuoppia, mm. Krasnoje Selosta Hatsinaan vievä tie, jota käytän jatkuvasti.
- Suomen eduskuntavaalit – että saisimme Jumalan tahtoa kunnioittavia kansanedustajia.
- Vainotut kristityt eri puolilla maailmaa.
- Evankeliumiyhdistyksen talouden parantamista. Tehdyt päätökset eivät vielä korjaa koko tilannetta. Parasta olisi saada lisää tuloja.

Tämän renkaan yhdyshenkilönä toimii Pasi Hujanen. Hänelle tulee ilmoittaa osoitteenmuutokset jne. Mikäli ystäväsi/tuttavasi/naapurisi haluaa renkaan jäseneksi, ilmoitathan siitä Pasi Hujaselle, Sley, PL 184, 00181 Helsinki tai pasi.hujanen@sley.fi

Lähetyskannatus Pasi Hujasen työn tukemiseksi

Sleyn tilille IBAN: F113 8000 1500 7791 95 BIC:DABAFIHH

- henkilökohtaisella viitenumerosi, jolloin kannatus näkyy automaattisesti myös kotiseurakuntasi lähetyskannatuksena. Henkilökohtaisen viitenumeron saat Sleystä Anna Poukalta puh. 09 251 390 tai anna.poukka@sley.fi
- tai kirjoittamalla viestikenttään Pasi Hujasen rengas + oma kotiseurakuntasi
- tai Pasi Hujasen renkaan yleisviitenumerosella 10078 89200 30001 01518

Internetissä: www.taivaallinenlahja.fi/pasi-hujanen

Mikäli haluat avustaa diakoniatyötä, on vuonna 2019:kin koko vuoden kestävä keräys diakonia-avun saamiseksi Inkerin kirkon seurakuntiin. Jos haluat antaa lahjasi tähän tarkoitukseen, käytä tiliä:

- IBAN: F113 8000 1500 7791 95
- viite 10078 89200 30010 04517
- **Käytä viitettä, se takaa, että raha menee oikeaan kohteeseen, lisäksi se vähentää työtä ja kuluja Sleyn keskustoimistolla.**

Keräyslupa 2017-2021: Poliisihallituksen 31.1.2017 myöntämän keräyslupan RA/2017/100 mukaisesti Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys ry voi kerätä varoja 31.1.2017-31.12.2021 koko Suomessa Ahvenanmaata lukuun ottamatta julistus-, opetus- ja diakoniatyöhön kotimaassa sekä yhdistyksen lähetyskohteissa ulkomailta.